Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

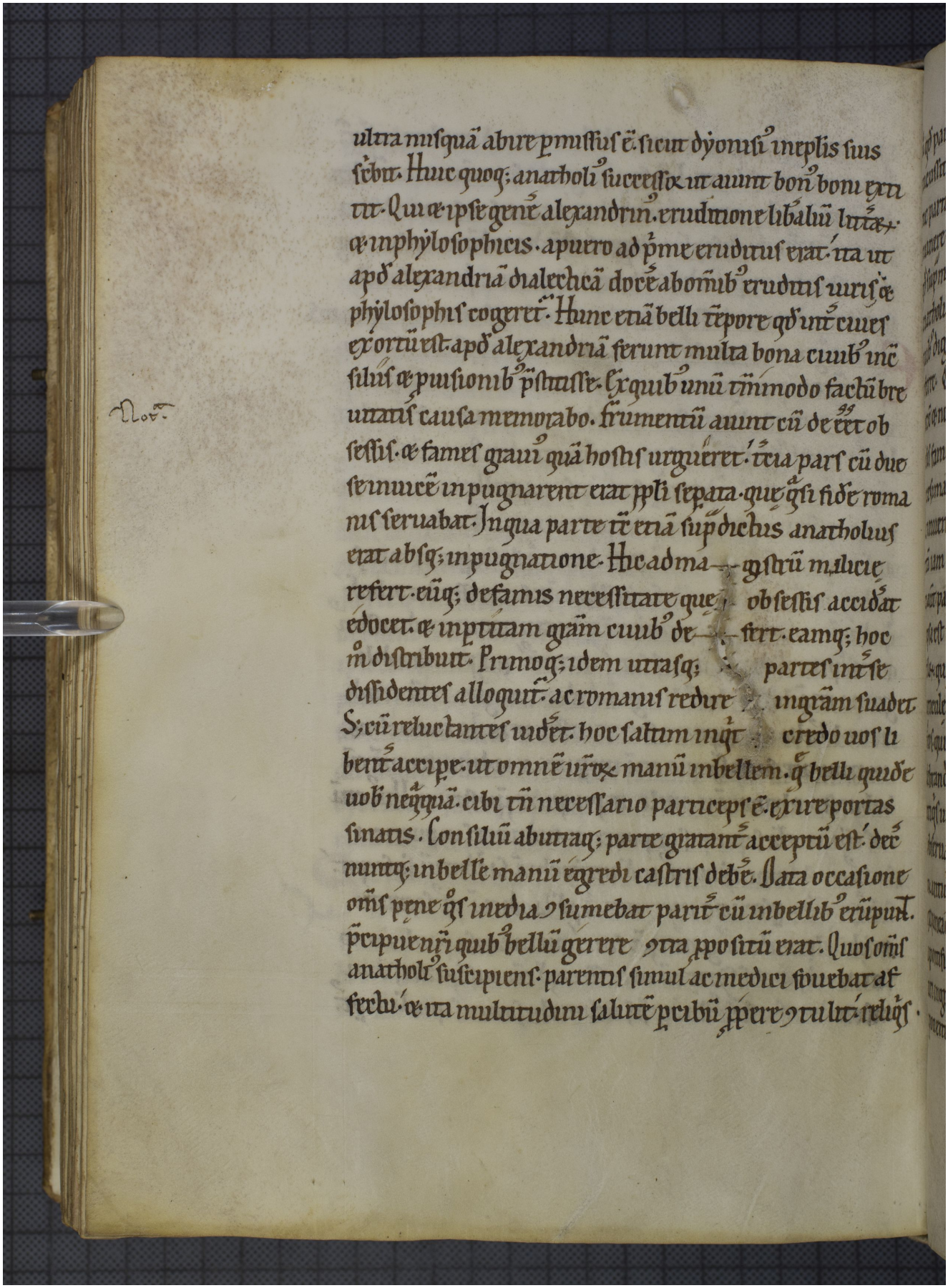

ultra nusquã abire pmissus ẽ. sicut dyonisi ineplis suus
scribit. Hunc quoq; anatholi successor ut aiunt bonorum bonu erat
tit. Qui ipse genere alexandrinus. eruditione libaliũ literarum
in philosophicis. a puero ad pme eruditus erat. ita ut
apd alexandriã dialectica docere a bonis eruditis uiris in
philosophis cogeretur. Hunc etiã belli tẽpore qd inter ciues
exortũ est. apd alexandriã ferunt multa bona ciuib in
silio expulsionib pstitisse. Ex quib unũ tm modo factũ bre
uitatis causa memorabo. frumentũ aiunt cũ deficeret ob
sessis. et fames grauis quã hostis urgueret. tertia pars cũ duo
seruire ẽ impugnarent erat ppli separata. quẽ qsi fide roma
nis seruabat. In qua parte tertia etiã supdictus anatholius
erat absq; impugnatione. Hic ad ma— gistrũ militie
refert. eiq; de famis necessitate que ob sessis accidat
edocet. et in pticam grãm ciuib de— ferri. eamq; hoc
m distribuit. Primoq; idem utrasq; partes inter se
dissidentes alloquit. ac romanis reduce ingrãm suadet
S; cũ reluctantes uidet. hoc satum ingt credo uos li
benter accipere. ut omnẽ uirũ manũ in bellem. q bellũ quide
uob neqquã. cibi tm necessario particeps ẽ. exire portas
sinatis. Consiliũ abiitq; parte gratanter acceptũ est. dec
nuntq; in belle manũ egredi castris debẽ. Data occasione
omis pene qs inedia sumebat parit cũ in bellib erũpuit.
puerpuerũ quib bellũ gerere ita ppositũ erat. Quos omis
anatholi suscipiens. parentis simul ac medici fouebat af
fectu. et ita multitudini salutẽ pcibũ ppere ultr reliqs.